

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2026
JANVĀRIS

*“Redzi, Es sūtu eņģeli tavā priekšā, lai tas tevi pasargā
ceļā.” (2. Mozus grāmata 23,20)*

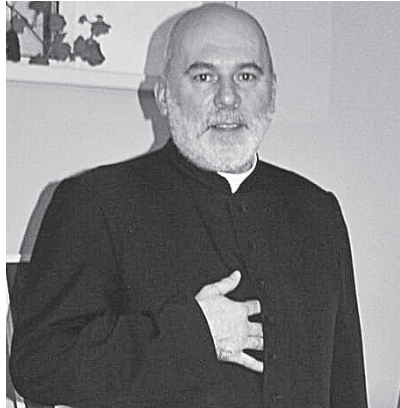
Kāpt kalnā

VISSVĒTĀKĀ MARIJA KĀ CIETAIS RIEKSTS?

Vai ir cilvēks, draudzē, kopiena, kurai pietiktu ar vienu sprediķi, piemēram, par grēksūdzī, lai, pateicoties tam, dzirdot par Dieva žēlsirdību, tie katru mēneša piektdienu veidotu lielu rindu pie biktskrēsla, lai saņemtu grēku piedošanu, kā arī Svētā Gara iepriecinājumu un sūtību turpmākajā kalpošanā? Varbūt par laulību..., lai pēc šāda sprediķa visi līdz šim nelaulātie saprastu Kānas vēstījumu, skrietu pieteikties uz saderināto kuršiem, pie priestera uz katehēzēm, kā arī ieplānotu laulības datumu? Vai ar vienu sprediķi cilvēki uztvers Piektdienu baušļa būtību un kopš tā laika ne tikai nekad nepiekritīs — kaut domās — stājai, kas grib nogalināt nedzimušo bērnu mātes klēpī, bet augsti novērtēs cilvēka dzīvību un to sargās, un atradīs sevi uztraukumu arī par dzīvnieku un augu dzīvību, visu ekoloģiju? Saprotam, ka nav nedz tāda cilvēka, nedz kopienas, nedz draudzes.

Līdzīgi ir Dievmātes — Marijas no Nācaretes — kontekstā. Nepietiek ar vienu sprediķi par Viņu. Ar tūkstošiem par Viņu uzrakstītām grāmatām. Nepietiek ar vairākiem svētkiem, kas ar Svēto Rakstu vārdiem, Baznīcas liturģijas lūgšanu tekstiem un atbilstošo simboliku skaidro Viņas lomu un atklāj Viņas godu. Joprojām ir un būs cilvēki, kuriem Marija ir kā cietais rieksts. Nesen es atkal sastapos ar liecību par cilvēku, kas nesaprot Vissvētākās Marijas kultu katoļu Baznīcā. Tas izskanēja tuvu 1. janvārim, kad svinam VISSVĒTĀKĀS JAUNAVAS MARIJAS

— DIEVA MĀTES — LIELOS SVĒTKUS. Kaut svētās Marijas noslēpums šiem cilvēkiem pagaidām ir kā „ciets rieksts”, tomēr, ja viņu sirds mēģinās „ieurbties un pagāršot”, kas ir iekšā, tad atradīs, ka neviena šīs zemes „garša” nav līdzīga izcilajai svētuma „garšai”, kas atrodama Marijas Sirdī.

Lai palīdzētu viņiem un stiprinātu sevi, pirmkārt, atgādināsim, ka, lūdzot Dievmātes palīdzību, Baznīca neveido herēziju, bet ir uzticīga Svētajiem Rakstiem un CITĒ PAŠA DIEVA ENĢEĻA VĀRDUS, kā arī SVĒTĀS ELIZABĒTES VĀRDUS! Izlasisim Lk 1, 27–28.42!

Otrkārt, kas īpaši skanēja Kristus dzimšanas laikposma liturģijas lasījumos, Baznīca atsaucas pie patiesības, ka Dieva Dēls, Tēva sūtīts Kristus, pieņēma cilvēka dabu no Viņas, no Vissvētākās Marijas, lai, esot Dievs un cilvēks, varētu mūs atpestīt. Izlasisim J 1, 1.14; Lk 1, 30–33.35 un Gal 4, 4–5!

Ja kas dzird šo vēstījumu, vieglāk sapratis nākamo lietu. Proti, ja kāds pazīst slavenu cilvēku, pieņemsim, ārstu, izcilu rakstnieku vai augsta līmeņa zinātnieku un kādā pasākumā sastapsies ar viņa māti, vai tad viņš neizteiks cieņas un īpaša pagodinājuma vārdus viņai dēla dēļ? Bet taču Jaunavas Marijas kontekstā ir runa par TO, NO KURAS DIEVA DĒLS SAŅĒMIS CILVĒKA DABU mūsu ATPESĪŠANAS LABĀ! Vai šis nav pietiekošs iemesls, lai Baznīca simtiem, tūkstošiem reižu teiktu savu pagodinājumu Tai, kura pēc savas brīvās gribas teica „Jā!” Dieva

mīlestībai un pestīšanai?!?

Treškārt, tos, kas grib palikt vien pseido teoloģiskos strīdos, vajadzētu ar tiem arī atstāt, dzirdot sv. Pāvila teikto: „Sargi tev uzticēto, izvairies no pasaulīgām, tukšām sarunām un pretrunīgajām mācībām, kas nepareizi nosauktas par zinātni! Daži, tās atzīdami, atkrita no ticības.” (1 Tim 6, 20–21), bet to vietā piedāvāt vēl vienu „riekstkodi”: norādīt uz konkrētu cilvēku un tad arī visas Baznīcas pieredzi! Es priecājos, ka janvāra „Mieram tuvu” izdevumā, sadaļā „Mēneša liecinieks” atradu līdzīgu akcentu. Armandam, kas mēģināja „pārkost Marijas kulta riekstu”, negāja viegli, tomēr „kad sv. Franciska draudzē priesteris Andžejs Lapinskis un Ķīpsalas Māsas kalpones liecināja par savu pieredzi [ar Dievmāti], Armanda sirds pret Dievmāti kļuvusi atvērta”. Es labprāt pievienotos šiem Dievmātes lieciniekiem! Lai kāds ar mani strīdas, mēģinot „teoloģiski” pierādīt, ka Marijas kults ir nevietā, bet tad es viņam pastāstīšu: par savu piedzimšanu Marijas mēnesī un dienā, kad dažās vietās Polijā svin Marijas — Dieva Žēlastības Mātes — piemiņas dienu; par svēto Misi, kuru Čenstohovā, Marijas sanktuārijā, mana tēva nodomā pasūtīja kāda klostermāsa, un kopš tā

laika sākās tēva izešanas no alkoholisma (pateicība Dievam — viņš ar skaidru galvu un sirdi dzīvo jau 30 gadus!); par savu aicinājumu uz priesterību, ko atklāju svētoceļojuma laikā; par garīgās ciņas apstākļiem, kurus piedzīvoju pirmajā draudzē, kur kalpoju kā priesteris, kad īpašā veidā atklāju Fatimas noslēpumu, sāku dedzīgāk lūgties Rožukroni, kad kopā ar pārējiem veidojām mazu Rožukroņa pulciņu un izlūdzām sev un pārējiem dziedināšanu un atbrīvošanu, kuras kulminācija notika citā svētajai Marijai veltītajā sanktuārijā, proti, Vonvolnicā; par Skapulāra dāvanu un aicinājumu uz Viņas ordeni — Karmelu, kurā tiku formēts 5 gadus; par manai sirdij un dzīvei īpašiem vārdiem no J 4, 7, kurus saņēmu/piedzīvoju 2010. gada 26. augustā, kad tiek svinēti Čenstohovas Dievmātes svētki; par svētoceļojumiem uz Aglonu un to laikā atklāto aicinājumu uz misijām Latvijā, kur esmu jau gandrīz 15 gadus!

Esmu Dievam ļoti pateicīgs par Dievmātes klātbūtni manā un manas ģimenes dzīvē. Lai Dievs palīdz vēl dedzīgāk meklēt draudzību ar Kristus un Baznīcas Māti, kā arī sadarbību ar Viņu dvēseļu glābšanas un svētdarīšanas labā.

Priesteris **Pāvils Kamola**

EIROPAS JAUNIEŠU TIKŠANĀS GADU MIJĀ

Ik gadu no 28. decembra līdz 1. janvārim notiek Eiropas jauniešu tikšanās, kuru kādā no Eiropas pilsētām organizē Tezē kopiena. 2016. gadā šāda tikšanās notika Rīgā, pirms diviem gadiem — Tallinā, bet 2025. gada nogalē jaunieši bija aicināti uz 48. Eiropas jauniešu tikšanos Parīzē.

Francijas galvaspilsētā 2025. gada nogalē ieradās ap 15 000 jauniešu no Eiropas un citām pasaules valstīm. Ik rītu viņi tikās kādā no katoļu, protestantu un

pareizticīgo kopienām, bet pusdienlaika un vakara lūgšanas norisinājās vairākās baznīcās Parīzes centrā. Jauniešiem tika piedāvāti apmēram 100 dažādi semināri un darbnīcas par tādām tēmām kā māksla, ekoloģija, kultūra, garīgums un citām.

Noslēgumā tika paziņots, ka 2026. gada izskaņā Eiropas jauniešus uzņems Polijas pilsēta Lodza. Šī tikšanās būs sestā, kas notiks Polijā.

Redakcija

14 GADOS AR TICĪBAS DEGSMI SIRDĪ

Gulbeniete Sanija Liepiņa ir četrpadsmit gadīga jauniene, kuras dzīvē ticība ieņem ļoti svarīgu lomu. Viņā katoļticība ir ielikta jau šūpulī, jo Liepiņu ģimenei ir svarīgi augt ticībā un audzināt tajā arī savus bērnus.

Noskaņa ģimenē

Lai arī vecākais dēls ticības ceļu neiet tik aktīvi kā ģimenes jaunākā atvase Sanija, būšana Dieva plaukstās ir Liepiņu ģimenes patiesi lielākā pašlāvība.

Sanija mamma Sandra ir katoliete, bet tētis Aigars ir luterānis, līdz ar to arī Sanijai baznīcā iešana nav sveša jau kopš bērnības. Pašlaik viņa apmeklē Gulbenes Vissvētākā Sakramenta Romas katoļu baznīcu.

Baznīcā spēlē ukuleli

“Izgāju arī Svētdienas skolu, un toreiz draudzē kalpojošais priesteris Pāvils Kamola baznīcā jautāja, kurš vēlētos iemācīties spēlēt kādu mūzikas instrumentu. Pieteicos mācīties ukuleli. Pirms tam gan man nebija nekādas izpratnes ne par mūziku, ne ukuleles instrumentu. Sāku to apgūt un sāku piedalīties slavēšanās, arī adorācijā. Tā tas turpinās joprojām,” stāsta Sanija.

Svētceļojuma žēlastība

Piecus gadus kopā ar draudzi viņa ir piedalījies arī svētceļojumā uz Aglonu un teic, ka svētceļojumā vienmēr dodas ar kādu nodomu.

“Aizlūdzu par savu mirušo vectēvu. Eju arī citos nodomos, un mani svētceļojumi ļoti uzrunā. Tā ir iespēja mērot ceļu kopā ar citiem kristiešiem, kuri domā līdzīgi kā es. Svētceļojumā vienmēr

Gulbeniete Sanija Liepiņa ir jauniene, kuras dzīvē ir ticības liecība. To viņa izdzīvo jau no bērnības un aktīvi apmeklē Gulbenes Vissvētākā Sakramenta Romas katoļu baznīcu, kurā slavē Dievu ar ukuleles un ģitārspēles palīdzību.

“Man nekad nav bijušas šaubas par Dievu. Lai arī mācos 8. klasē un vēl nezinu, ko nākotnē iesākšu, zinu tikai to, ka jebko, ko darišu, gribu darīt Dievam par godu.”

pasakos Dievam par to, ka es esmu. Pats grūtākais svētceļojumā ir tieši pats ceļa sākums un dažbrīd arī vasaras svelme,” aizdomājas Sanija.

Ar klasesbiedriem ir draudzīga

Lai arī vasara ir laiks, kad jaunieši atpūšas un ir daudz izklaides iespēju, Sanija atzīst, ka viņa neizjūt kādu trūkumu tāpēc, ka ir kristiete. Klasē viņa

ir vienīgā starp pārējiem jauniešiem, kura apmeklē baznīcu, meitenes draudzībai ar citiem tas netraucē.

Sanija 2025. gada izskaņā.

“Es neuzbāžos ar ticības jautājumiem, arī klasesbiedri nekad neuzbrūk par to, ka esmu ticīga. Esam savstarpēji draudzīgi,” teic Sanija.

Baznīcā jaunieie slavē ne tikai ar ukuleli, bet arī ar balsi un ģitārspēli. Viņa ļoti cītīgi apmeklē Svētās Mises.

Dienu iesāk un noslēdz ar lūgšanu

“Svēto Misi apmeklēju ceturtdienās, sestdienās un svētdienās. Apmeklēju baznīcu, kad vien ir iespēja. Nedēļas dienas rītu iesāku ar lūgšanām, palūdžos breviāru, palūdžos novennas lūgšanu par konkrētu priesteri un palūdžot vienu Rožukroņa noslēpumu, ejot uz skolu. Pēc skolas, ja ir iespēja, eju uz Svēto Misi vai draudzes slavēšanas grupu. Tajā gan esmu visjaunākā,” stāsta Sanija.

Vakarus viņa noslēdz ar draudzes kopīgo Rožukroņa lūgšanu.

Dedzīga ticībā

“Man nekad nav bijušas šaubas par Dievu. Lai arī mācos 8. klasē un vēl nezinu, ko nākotnē iesāks, zinu tikai to, ka jebko, ko darišu, gribu darīt Dievam par godu. Mans sapnis ir apmeklēt Pasaules Jauniešu dienas,” uzsver Sanija.

Viņa uzskata, ka daudziem jauniešiem pietrūkst Dieva un viņos bieži vien ir skau-

Sanija bērnībā un kopā ar ģimeni.

dība, jo šajā laikmetā interneta vidē katrs rāda, kas viņam pieder un kā katrs dzīvo. Daudzi jaunieši bieži strīdas, aprunā otru. Es uzskatu, ka ir jādara tā, kā Jēzus mācīja — jāpagriež otrs vaigs un nav jācinās ar to, ja kāds kaut ko saka. Uz nesvarīgo nevajadzētu īpaši reaģēt, jo tas nav galvenais dzīves mērķis. Dzīves galvenais mērķis ir būt kopā ar Jēzu un saprast to, ka Viņš mira mūsu dēļ,” uzskata Sanija.

Diāna Lozko

JUBILEJAS GADA SVĒTCEĻOJUMS UZ ROMU

2025. gada novembrī vairāk nekā 200 latviešu svētceļnieki — Rīgas arhibīskaps metropolīts Zbignevs Stankevičs, Liepājas diecēzes bīskaps Viktors Stulpins, garīdznieki, valsts un pašvaldību amatpersonas, militārās jomas pārstāvji, ticīgie no dažādām konfesijām, tai skaitā Madonas katoļu draudzes, devās Latvijas Romas katoļu Baznīcas nacionālajā Jubilejas gada svētceļojumā uz Romu. Kopīgajā Latvijas svētceļnieku un pēc tam arī individuālā audiencē pie pāvesta Leona XIV bija ieradusies arī Latvijas premjerministrs Evika Siliņa.

22. novembra pēcpusdienā svētceļnieki apmeklēja Četrus Svētos Kronētos (*Santi Quattro Coronati*) baziliku, kas pasludināta par Jubilejas gada latviešu baznīcu Romā. Bazilika atrodas starp Svētā Jāņa Laterāna baziliku un Kolizeju. Šis senais dievnams saistīts ar Latviju, kad 1983. gadā pāvests Jānis Pāvils II iecēla Rīgas metropolijas apustulisko administratoru bīskapu Julijanu Vaivodu par kardinālu, piešķirot viņam kā titulbaznīcu Četrus Svētos Kronētos baziliku. Baznīcā atrodas augustīniešu ordeņa klauzūras māsu klosteris. Tur svētceļnieki piedzīvoja brīnišķīgu koncertu, ko sniedza kamerkora "Versija" un Salaspils katoļu draudzes kora "Oremus" dziedātāji.

Tieši pirms 100 gadiem — 1925. gadā — norisinājās pirmais oficiālais latviešu svētceļojums uz Romu. Toreiz tajā

piedalījās priesteri, valsts amatpersonas un ticīgie, kas uz Mūžīgo pilsētu devās ar vilcienu. Arī toreiz bija Jubilejas gads un svētceļnieki tikās ar toreizējo pāvestu Piju XI.

2025. gada 24. novembrī audiencē pie pāvesta Leona XIV (attēlā) viņš mudināja mūs ar cerību vērsties pie Dieva, lūgt Dieva stiprinājumu pārbaudījumu priekšā, ar kuriem šobrīd saskaramies, īpaši ņemot vērā militāro konfliktu Ukrainā. Latvijas svētceļnieki pāvestam dāvanā atveda Laba Padoma Dievmātes ikonu, kas darināta Latgales melnā māla keramikas tehnikā. Savukārt pāvests pasvētīja Laba Padoma Dievmātes fresku, kura tapa Itālijā kā Laba Padoma Dievmātes no Dženadzāno svētglezņas kopija. Itālijā tapušais darbs jau nogādāts Pasiēnes baznīcā, kur Laba Padoma Dievmāte tiek godināta katrā mēneša 26. datumā.

Sagatavoja **Evija Krasovska**

MĪLESTĪBA UZ DEJU MAN IR KOPŠ BĒRNĪBAS

Aukstā decembra dienā isi pirms Adventa trešās svētdienas Haralda Medņa Dziesmusvētku skolā notika dejas meditācija, ko vadīja klostermāsa Diāna. Bijām 12 dejotājas no vairākām katoļu un luterāņu draudzēm.

Jau ienākot, mūs sirsnīgi sagaidīja nama saimniece Santa Jaujeniece. Zālē varēja baudīt Ziemsvētku noskaņu ar izrotātām eglītēm un gaismiņām. Sākot skanēt mūzikai, ar pirmajām dejas taktīm sirdī ielija pasakains miers. Šķita, ka caur to Dieva godība nonāk pār katru no mums. Visas dejas māsa Diāna bija izvēlējusies atbilstoši Adventa laikam. Bija jāiedomājas Adventa kalendārs, kuru atverot, ik dienu mūs sagaida kāds brīnums. Vienā bija prieks un humors, citā — ticība un cerība. Gandrīz katram kalendāra atvēršanai bija sagatavota deja, ko izdejojām. 23. dienas kalendāra atvērums bija veltīts mieram, bet 24. dienā mūs gaidīja skaisti pušķota eglīte un deja “Mīlestība”. Ļoti atbilstoši Svētvakaram, ko svinam 24. decembrī, kad Dievs dāvāja savu mīlo Dēlu Jēzu. Tā kā arī es esmu dzimusi Ziemsvētku laikā, mani šī nodarbība ļoti aizkustināja. Mīlestība uz deju man pašai ir kopš bērnības. Tas, kas saista tieši dejas meditācijā, ir iespēja dejot ar visu savu būtību. Izdejojot lūgšanu Dievam kustībā, kad deju mana miesa, dvēsele un gars — tāda iekšēja cieša vienotība. Māsa Diāna mācīja, lai nedejojām tikai fiziski, bet deju laikā ļaujam Dievam runāt uz mums, uz mūsu sirdīm un domām, par mūsu esību šai laikā. Kādas dejas brīdī man atnāca atziņa, ka dzīvē, tāpat kā dejā, redzu tikai to, kas man atrodas priekšā. Māsa Diāna atgādināja, ka blakus pa labi un kreisi atrodas arī citi, kuri tāpat jāpatur savā uzmanības lokā. Un pats galvenais, ka centrā ir Dievs, no kura nedrīkstam acis novērst, jo Viņš ir mūsu dzīves centrs.

Vai to atceramies straujajā dzīves skrējienā? Vai redzam citus cilvēkus mums blakus vai tomēr — ne? Vai savas problēmas noliekam Dieva priekšā vai cināties vieni paši? Dejojot par to bija jādomā. No dejām vislielāko prieku man sagādāja ātrā ebreju deja “Pērļu rota”. Dejojot deju “Svētceļojums”, bija jādomā par daudzajiem svētceļojumiem, ko pati esmu gājusi. Interesanta bija deja “Varavīksne”, un vienu deju dejojām ar iedegām svecēm rokās. Gaisma — kā Kristus atnākšana pie mums šai tumšajā laikā. Ļoti labi jutos arī sadraudzībā kopā ar citām māsām, jo visas bija sirsnīgas, mīlas un atsaucīgas. Esmu ļoti pateicīga mātai Diānai Cērmanei, kura brauc no Rīgas vadīt šīs dejas meditācijas, un Dziesmusvētku skolai, kas sirsnīgi uzņem savā namā! Vienmēr ar nepacietību gaidu šīs tikšanās reizes. No sirds iesaku un novēlu piedzīvot dejas meditāciju kā garīgu praksi ikvienam, kam tuva ir deja! Nākamā nodarbība Dziesmusvētku skolā būs 24. janvārī.

Ginta Ludberga, Madonas evaņģēliski luteriskās draudzes ērģelniece

JĒZUS MĀRKETINGS VAI PIRMAIS BRĪNUMS

Uzlūkosim Jēzus pirmo brīnumu kāzās Kānā, taču darīsim to neierastā veidā, mēģinot vilkt paralēles ar mūsdienu pasaules loģiku, ko dēvējam par mārketingu. Pasaule mūs māca, ka panākumiem nepieciešama stratēģija: vispirms jāizpēta tirgus vajadzības, tad jārada lēts produkts un visbeidzot tas skaļi jāreklamē, lai gūtu peļņu. Šī ekonomiskā pasaule ir milzīgs iestudējums, kurā aktieri tiecas pēc iespējas vairāk nopelnīt, un diemžēl pat kristīgās draudzes reizēm sāk darboties pēc šiem pašiem principiem, tirgojot dzīves jēgu kā preci. Tomēr Kristus aicina uz pilnīgi citādu rīcību, kas neiekļaujas laicīgā tirgus rāmjos, bet atklāj Dieva valstības patieso dabu.

Pirmajā posmā, kad būtu jānosaka vajadzības, Jēzus rīkojas savdabīgi, jo visas praktiskās rūpes uztic savai mātei Marijai. Tieši viņa ir tā, kura pamana viņa trūkumu, atgādinot mums, ka ģimenēs tieši sievietes un mātes bieži pirmās sajūt nepilnības. Jēzus atbilde savai mātei sākotnēji šķiet noraidoša, norādot, ka Viņa stunda vēl nav nākusi un šī problēma Viņu neskar. Tomēr Marija, kura dziļi pazīst sava Dēla sirdi, nepadodas un saka kalpiem: "Dariet visu, ko Viņš jums teiks," tādējādi sagatavojot augsni brīnumam caur pilnīgu uzticēšanos.

Produkta izstrādes fāzē mēs redzam, ka Jēzus ieņem neparasti minimālu lomu un necenšas izrādīt savu varenību. Viņš neizsauc debesu uguni un neizrūnā svinīgus vārdus, bet gan nodod darbu "apakšuzņēmējiem" — kalpiem, liekot tiem piepildīt traukus ar parastu ūdeni. Šis brīnums ir unikāls ar to, ka Jēzus neizdara nevienu redzamu žestu, kā tas ir citkārt, kad Viņš uzliek rokas vai aizskar acis, bet viss notiek caur kalpu paklau-

sību. Jāņa evaņģēlija humors atklājas tajā, ka milzīgais daudzums dārgā viņa tiek radīts no vienkārša avota ūdens, neiztērējot ne kriptatiņas resursu, taču panākot pārpilnību, kas sniedzas pāri jebkurai cilvēcisķai saprašanai.

Trešajā fāzē, ko mārketingā sauktu par atzinību, Jēzus operācija šķiet pilnīgi neizdevīga, jo brīnums paliek gandrīz pilnīgā slepenībā. Neviens no viesiem un pat ne kāzu rīkotājs neuzzina, ka viņa avots ir Kristus; viņi vienkārši bauda dāvanu, pat neiedomājoties pateikties patiesajam devējam. Šis "radio klusums" ir apzināts, jo debesu loģikā nav vietas pašreklāmai vai goda pjedestāliem, ko tik ļoti mīlam šajā pasaulē. Evaņģēlijs mums vēsta, ka vienīgi mācekļi, redzot šo zīmi, sāka Viņam ticēt, jo viņi bija tie, kuri sāka nojaust Jēzus piederību citai, dievišķai kategorijai. Ja par to padomājam dziļāk, Kānas brīnums māca, ka Dievs ir tikai un vienīgi laime, taču šī laime visbiežāk ir apslēpta un klusa. Jēzus neizvēlējās kļūt par trokšņainu pravieti, bet gan par slepenu prieku avotu, kas izglābj cilvēku svētkus no izgāšanās, neprasot neko pretī. Tuvo Austrumu kultūrā viņa trūkums būtu bijis burtiska katastrofa ģimenes godam, bet Kristus ar savu fantastisko dāsnumu ļauj laimei kļūt intensīvākai un pieaugt. Šis bezmaksas laimes papildinājums ir ticības būtība — ticēt, ka Dieva klātbūtne mūsu sirdīs ir patiesais laimes avots, pat ja pasaule to nepamana.

Neviens īsti nezina, no kurienes šī svētlaime nāk, un tas ir patiesais mīlestības noslēpums, ko Jēzus vēlējās atklāt. Viņš nevēlējās izrādīties, bet parādīt, ka laimes avots vienmēr paliek netverams un dziļš, tieši tāpat kā mīlestība starp cilvēkiem. Kad mēs sakām "mana

laime esi tu”, nojaušam, ka caur otru cilvēku mūsos plūst kaut kas vēl dziļāks un svētāks, kas sakņojas pašā Dievā. Kristiešu laime nav tāda, kas rada troksni vai meklē tūlītēju efektivitāti, bet gan tāda, kas klusi atjauno mūs Kris-

tus mīlestības pārpilnībā. Izturēsimies pret šo sirds noslēpumu ar bijību un ļausim Kristum būt mūsu dzīves nemānāmajam, bet neizsīkstošajam prieka avotam!

Priesteris **Māris Ozoliņš**

SVĒTAIS NIKOLAJS APCIEMO GULBENES KATOĻU DRAUDZES BĒRŅUS

Sniegotā un vējainā 28. decembra svētdienas rītā lieli un mazi Gulbenes draudzes cilvēki mēroja ceļu uz Svēto Misi, kurā īpašs uzsvars tika likts uz ģimenēm un laulības sakramenta svētdarītajām žēlastībām. Kopš rudenī atsākās bērnu un jauniešu gatavošanās pirmajai Svētajai Komūnijai un pirmsskolas vecuma bērniem tiek piedāvātas nodarbības “Labā Gana katehēze”, Gulbenes baznīcā atkal ir dzirdamas bērnu balsis un soļi. Un kur ir bērni, tur ciemos ir gaidīts Svētais Nikolajs. Pēc Mises vecāki, bērni un citi interesenti pulcējās draudzes telpās pie svētku galda, lai kopīgi baudītu maltīti. Pēc tam visi tikām aicināti blakus telpā pie svētku eglītes, kur noklausījāmies mazāko bērnu sagatavoto dziesmu “Esi sveicināta, mazā Jūdu meitene”. Un tad arī viņš bija klāt! Skatīts troksnis aiz durvīm un telpā ienāca pats Svētais Nikolajs — krāšņā sarkanā apmetnī, garu bārdū un dāvanu maisu pār plecu. Viņš pastāstīja par sevi, par Ziemassvētku notikumu, par dāvanām un par to, kā mēs varam iepriecināt viens otru ar savu klātbūtni. Vislielāko prieku un jautrību bērniem sagādāja rotaļa, kurā vajadzēja izšķirt labos darbus no sliktajiem. Kā izrādījās, ne vienmēr savā uzvedībā saskatām sliktu rīcību. Un tad jau pienāca laiks dāvanām. Visi bērni bija gatavojušies un iepriecināja klātesošos ar skai-

Uzstājas Agrita un Beatrise.

tāmpantiņiem, dzejoļiem un dziesmām. Neapjuka pat draudzes priesteris Ingars un katehēzes skolotājas Palmīra un Līga. Un tad jau klāt bija arī atvadu laiks. Kā ienācis, tā arī aizgājis Svētais Nikolajs tomēr pēc sevis atstāja telpā un katru sirdi siltu prieku un gaišas atmiņas par mūsu bērniņas Ziemassvētku laiku, kad ticība brīnumam bija tik pašsaprotama!

Ginta Ābeltiņa

PĀRDOMAS, NONĀKOT CIEŠANU VIDŪ

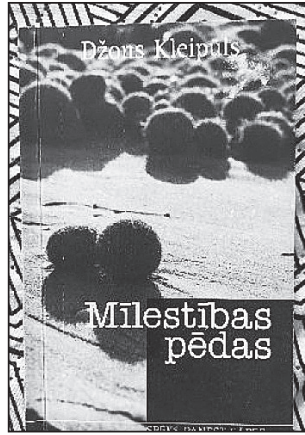
Novembra beigās nokļuva Jēkabpils šķīstītavā (lasi: slimnīcā). Vēl nav spēka un vēlmes, lai aprakstītu ciešanas, kādas piedzīvo cilvēks slimošanas dēļ, kā arī citu cilvēku (vīriešu, jo sievietes, šķiet, uzvedas klusāk) uzvedības, sevišķi “ražoto” skaņu dēļ (palātā bijām četratā), kā arī nodaļas dinamikas dēļ.

Tomēr pāri visam pateicos tiem, kuri šajā situācijā bija kā žēlsirdīgais samarītišis un negāja garām (sal. Lk 10, 30–37), bet caur īsziņām vai zvanot sūtīja stiprinājuma vārdus, kā arī lūdzās par mani. Sevišķi pateicos personām, kas mani „glāba”, ierodoties un atvedot, piemēram, vajadzīgās drēbes, zobu birsti, telefona lādētāju vai citas lietas, kā arī biķeri, lai saskaņā ar spēku es varētu celebrēt Euharistiju.

Otra lieta — vēlos padalīties ar prieku, ka tur, „šķīstītavas” kapeliņā, atradu grāmatiņu (attēlā), kas mani ļoti ieinteresēja. Manuprāt, ir vērts uz to norādīt arī citiem. Pirmkārt, tāpēc, ka grāmata ir par slimošanu un uzrakstīta vienkāršā valodā, lai būtu laba lasāmviela jebkuram, tai skaitā jauniešiem. Tā mazliet izgaismo slimošanas kontekstu, dod stiprinājumu un ir liecība, tāpēc teiktais nav rakstnieka mākslīga fantāzija. Tā ir tīra dzīve.

Ievadā lasām, ka pamudinājums dalīties liecībā autoram radās pēc viņa draudzes locekļa lūguma: „Daži no mums, kas nav piedzīvojuši šādu “gājienu tumsā”, labprāt uzzinātu, kas notiek ar tiem, kas to piedzīvo.”

Autors ir mācītājs, kas saskārās ar savas astoņgadīgās meitas Lauras neār-

stējamās slimības realitāti. Pēc leukēmijas diagnozes noteikšanas Laura nodzīvoja 18 mēnešus un 10 dienas. Atsaucoties uz psalmā teikto, meitenes tēvs liecina par savu ceļojumu cauri nāves ielejai (sal. Ps 23, 4). Mācītājs godīgi mēģina izdzīvot un atbildēt uz sarežģītiem jautājumiem par ciešanām, dzīvi, nāvi, ticību Dievam un palāvību, jo smagas diagnozes kontekstā vārdi „Būs labi!” vai „Dievs tevi mil un tev palīdzēs!” tomēr nenes gaidāmo mierinājumu.

Pats fakts, ka autors vienlaikus ir liecinieks un mācītājs, pastiprina grāmatas nozīmi, jo mācītājs ir cilvēks, kas saskaņā ar savu aicinājumu palīdz cilvēkiem rast atbildes uz svarīgiem dzīves jautājumiem. Tomēr pat viņam nav gatavu atbilžu uz visiem jautājumiem, īpaši attiecībā uz sevi un savu ģimeni. Tā vietā viņš meklē Bībeles perspektīvu, no kuras var mēģināt paskatīties uz lietām ārpus cilvēciskās perspektīvas. Jo pēdējā minētā bieži izpaužas, vai nu kā sacelšanās un apsūdzība (attiecībā uz citiem cilvēkiem un pat Dievu), vai kā izmisums, padošanās un mazdūšība.

Mācītājs Džons saprata, ka ekstremālās dzīves situācijās nav vajadzīga to intelektuāla analīze, bet gan pieredzes izdziļošana, ko, liekot “ciešanu katlā”, cilvēks gūst ik dienas un, kurai pateicoties, sper mazus soļus.

Gaismu savos apstākļos Džons atrada, analizējot un lūdzoties ar diviem Bībeles tekstiem: stāstu par Ījabu, kā arī — tik līdzīgu viņa situācijai — epizodi, kad Ābrahā-

mam vajadzēja upurēt (nodot nāvei) savu vienīgo, mīloto dēļu (sal. Rad 22!). Secinājums no abu pamācībām var darboties kā „brīnumainas zāles” ikvienai pretenzijai, apsūdzībai, nemieriem, neskaidrībai, jo šīm personām vajadzēja nobriest līdz izpratnei, ka VISS IR DĀVANA. Tikai uz šī fona var pareizi piedzīvot zaudējumu, un kas vēl svarīgāk — par visu, arī to, kas beidzās vai tika atņemts, būt pateicīgam.

Kā pēdējo „enkuru” pie raksta atstāju

divus citātus no Bībeles: „Mēs šini pasaulē nekā līdzī neatnesām, bez šaubām, arī nekā aiznest nevaram.” (1 Tim 6, 7) un „Kas tev ir, ko tu nebūtu saņēmis? Un ja tu esi saņēmis, kāpēc lielies, it kā tu nebūtu saņēmis?” (1 Kor 4, 7)

P.S. Grāmata internetā ir atrodama arī PDF formātā. Tā izdota 1999. gadā 1000 eksemplāros. PDF formātā to var izlasīt tik daudz! Ja tikai vien gribētu sameklēt.

Priesteris **Pāvils Kamola**

VĒRTĪGI PAVADĪTA DIENA PĻAVIŅU BAZNĪCĀ

Adventa ieskaņā, klusuma un gaidīšanas laikā Pļaviņu baznīcā (attēlā) norisinājās rekolekcijas, ko vadīja priesteris, Dr. Theol Bartolomejs Sobierajskis. Tēma, kas tika izskatīta, bija Svēto Rakstu analīze, proti, bērnības Evaņģēlijs — Lk1-2 un Mt 1-2. Man personīgi likās ļoti interesanti un saistoši, kā priesteris skaidroja, salīdzinot šos divus Evaņģēlijus. Lai labāk izprastu bibliskos notikumus, kaut

nedaudz bija nepieciešams iedziļināties ebreju kultūrā un paražās. Galvenās personas — Jaunava Marija un priesteris Zaharijs. Šajos svarīgajos notikumos tika salīdzināts kopīgais un atšķirīgais: viņu dzimums, vecums, dzīves pieredze, notikumu vieta, kā arī ticība un pašjūta Kun-

ga Eņģeļa vēstij. Ne mazāk svarīga ir slavas himna Benedictus (Lk1, 68-79) un Magnificat (Lk1, 46-55), kas ir breviāra neatņemama sastāvdaļa. Lektors pieminēja arī uzticīgo svēto Jāzepu. Viņa godprātīgo attieksmi pret notiekošo.

Man rekolekcijas palīdzēja Svētos Rakstus vairāk izprast, tajos iedziļināties, atklāt ko jaunu. Vēl daudzas citas interesantas lietas tika iztirzātas. Vērtīga bija pieredze dalīšanās

laikā, refleksija starp dalībniekiem par to, kā Svētie Raksti ir uzrunājuši ik katru. Ko cilvēki saklausīja, izprata, kam pievērsa uzmanību, kas likās svarīgi. Tā bija skaista, garīga pieredze. Prieks par vērtīgi pavadītu dienu!

Lidija Marhileviča

VALDA ZILVERA MŪZIKA CESVAINES BAZNĪCĀ

Mirkļis pēc koncerta Cesvaines Romas katoļu baznīcā.

“Baltā gaidīšana” — ar šādu nosaukumu 21. decembrī izskanēja brīnišķīgi Valda Zilvera mūzikas koncerti Cesvaines Romas katoļu baznīcā un Lazdonas evaņģēliski luteriskajā dievnāmā, pašam autoram piedaloties koncertmeistara un skaņdarbu komentētāja lomā.

Koncertus bija sagatavojis diriģents Oskars Jeske kopā ar jaukto kori “Cesvaine” un Madonas novada zēnu kori.

Valdis Zilveris par pirmo koncerta daļu, kurā izskanēja kantāte “Ziemassvētku debess” četrās daļās, stāstīja, ka šis dziesmu cikls tapis kovida pandēmijas laikā. Nacionālais teātris, kurā par muzikālās daļas vadītāju tolaik strādāja komponists, bija slēgts, un, vēlēdamies iepriecināt sākotnēji sevi, aizrakstīja dzejniecei Sarmai Upeslejai, lūdzot atsūtīt kādus Ziemassvētkiem piemērotus tekstus. Tā tapa šis sirsniņģ un jaukā kantāte, kura joprojām

tiek dziedāta no komponista rokrakstu kopijām.

Valdis Zilveris sacerējis mūziku vairāk nekā 180 teātra izrādēm, un divas dziesmas no izrādes “Ceļojums uz Ziemassvētku zvaigzni” pārlikumā jauktajam korim skanēja arī koncertā.

Pasaules pirmatskaņojumu piedzīvoja divas jautrās, ziemas priekiem veltītās Valda Zilvera dziesmas zēnu korim — “Lai snieg!” un “Dziesmiņa par ziemas priekiem”. Zēnu dzidrās balsis un aizrautīgais dziedājums vareni iekustināja publiku.

Koncerta otrajā daļā skanēja kantāte “Ziemassvētku zvaigzne”, kuru komponists bija rakstījis Ņujorkas latviešu korim, izmantojot Leona Brieža, Elzas Ņezberes un Jura Hirša tekstus. Šajā ciklā neparasti jaunā skanējumā saklausījām tik bieži Ziemassvētku laikā skandēto Jāņa Poruka dzejoli “Balts sniedziņš snieg uz skujiņām”.

Izjasts bija arī komponista komentārs par J. Hirša dzejas rindām “Dievs, svēti šo zemi, tik nogurušo”. Koncertu noslēdza dziesmas rindas “Klusa nakts, svēta nakts /Miers pār zemi pasargāts” kā atgādinājums par mūsu esošo un vēlamu domu īstenojumu tagad un nākotnē.

Gaišu un emocionāli piepildītu prieku koncerts nesa gan klausītājiem, gan dziedātājiem, diriģentam un komponistam, solot arī turpmāku sadarbību.

Koncerta izskaņā koristi un klausī-

tāji vienojās kopīgā “Klusa nakts, svēta nakts” dziedājumā.

Gaišu “Baltās gaidīšanas” svētku dieņu koristiem bija sarūpējušas priestera Tēva Jāņa Vilaka un Cesvaines kultūras nama vadītājas Kristīnes Aumeles labās sirdis un čaklās rokas, gan sapošot un sasildot baznīcu, gan sarūpējot cienastu visiem Cesvaines kultūras namā. Paldies arī Madonas luterāņu draudzei par sirsniņo uzņemšanu!

Baiba Putniņa,

Cesvaines katoļu draudzes ērģelniece

NOTIKUMI MADONAS KATOĻU DRAUDZĒ

10. janvārī Madonas katoļu draudze pulcēsies pie kopīgas svētku eglītes, lai atcerētos aizvadītā gada veiksmes un lūgtu svētību jaunajam gadam.

2025. gadā Madonas Kristus Karaļa baznīca bija viena no Jubilejas gada svētvieta — uz Madonu ieradās svētceļnieki no visas Latvijas.

Pavasari noslēdzās jauniešu Alfa kurss, bet rudenī ar lielu atsaucību tas atsāka jauno sezonu — jauniešu Alfā piedalās vairāk nekā 33 dalībnieku. Alfu pavasari piedzīvoja arī pieaugušie, nesot bagātīgus augļus — 12 šī kursa absolventus. Jūnijā trīs bērni saņēma Pirmo Svēto Komūniju, savukārt rudenī Svētdienas skolas gaitas uzsāka un turpina pieci bērni.

2025. gadā Madonas katoļu draudzē kalpoja trīs diakoni — Paskāls, Jūda Tadejs un Vladimirs. Vladimirs Veličko draudzē darbojās piecus mēnešus, bet 24. janvārī Jelgavas katedrālē viņš tiks ordinēts par priesteri.

Madonas katoļu draudze, kā allaž, piedalījās arī Baznīcu nakts aktivitātē, draudzes baznīcā notikušas vairākas mākslas izstādes un koncerti. Draudzes ikdienas notikumi apkopoti dekanāta avīzes “Kāpt

Kalnā” numuros.

Augustā Skaistkalnes svētnīcā tika svinēta Svētā Mīse nodomā par Madonas baznīcas pārbūvi. Šai dievkalpojumā liturģiju dziedāja Madonas draudzes koris.

Turpinātas arī iepriekšējo gadu aktivitātes — sieviešu grupas, ģimeņu tikšanās, slimnīcas apmeklējums, Labā Gana nodarbības un dejas meditācijas semināri. Ik darba dienu Madonas adorācijas kapelā notiek lūgšanas par mieru pasaulē.

Arī pērn draudzes grupa mēroja ceļu uz Aglonu — 185 kilometrus veica 82 svētceļnieki, bet draudzes koris dziedāja Svētajā Misē Aglonas svētku laikā.

Notika ministrantu apmācība, nodarbības senioriem, katehēžu vakari un priestera Māra Ozoliņa vadītās rekolekcijas draudzes titulsvētku ietvaros.

Kopā ar citām kristiešu draudzēm aizvadīti ekumeniskie dievkalpojumi, Lūgšanu brokastis un Krusta ceļš pa Madonas ielām.

Piedzīvoti daudzi skaisti brīži slavēšanās, pasākumos un sadraudzībā, baznīcā svinētas laulības un kristības.

Pateicība Dievam par saņemto, un lai Viņa žēlastībām bagāts arī 2026. gads!

Ramona Veckalniņa

PASAKA PAR ZIŅKĀRĪGO AITIŅU

Mazās, ziņkārīgās aitiņas ģimene bija liels aitu ganāmpulks.

Kāpēc saule ir apaļa?... Kāpēc ziemā ir sniegs?... Kāpēc zāle ir zaļa?... Aitiņas mamma centās atbildēt, bet reizēm viņa nezināja, ko lai atbild savam ziņkārīgajam bērnam. Ziemeļi jau bija iestājusies, bet daudz zaļu zāles laukumīņu vēl nebija ar sniegu apkārti. Zāle bija sulīga, varbūt tikai nedaudz auksta. Vakaros viss ganāmpulks devās uz naktsmājām – tuvumā esošo kūtiņu. Ierokoties siltajā sienā, pieglaužoties savai mammai, varēja mierīgi pārdomāt dienā redzēto un pārdzīvoto.

Kārtējais vakars bija atnācis, un lielais ganāmpulks tuvojās savām naktsmājām. Šis vakars īpaši pārsteidza ar spožu zvaigzni debesis un tikpat spožu gaismu, kas staroja no zvaigznes. Ziņkārīgajai aitiņai atkal radās jautājumi, bet šoreiz, neparastā brīnuma pārņemta, viņa bija nedaudz apjukusi. Arī tuvumā esošā kūtiņa, kuras durvis bija atvērtas, bija gaismas apspidēta.

Ielūkojusies kūtiņā, viņa ieraudzīja siltā gulošu mazu bērniņu. Vienā pusē, balstoties uz liela koka zara, stāvēja vīrs. Viņa acis bija pievērtas, un seja izstaroja lielu mieru. Rokā viņš turēja gaismas luk-

turīti, no kura nāca tikpat mierīga gaisma.

Silītes pretējā pusē, uz ceļiem nometusies, stāvēja ļoti skaista sieviete. Viņas skatiens bija vērst uz mazo bērnu.

Arī ēzelītis un lielais ganāmpulka vērsis bija atraduši vietu pavisam netālu no silītes. Viens no ganiem ar dažām aitām klusi turējās nomaļus. Pa kūtiņas logu iespidēja mēness. Radās sajūta, ka arī tas gribēja ielūkoties notiekošajā. Bija neparasts klusums.

Pavisam nemanāmi kūtiņā bija ienākuši trīs vīri. Viņu drēbes vizēja, un galvas bija kroņi. Viņi klusi tuvojās siltā gulošajam bērnam un, nometušies ceļos, nolika dāvanas.

Aitiņa, ziņkārības pārņemta, nolēma tuvoties mazajam. Taču vispirms uzmeta skatienu skaistajai sievietei. Viņas maigais acu skatiens aicināja ziņkārīgo aitiņu nebaidīties. Mitrai purniņš uzmanīgi un ar bijību pieskārs bērna pirkstiņiem... Neapraktāms prieks piepildīja mazo aitiņas sirdi. Jautājumu nebija. Bija tik priecīgi, labi un klusi. Tālumā ieskanējās dziedājošo ganiņu dziesma. ...Klusa nakts, svēta nakts. Zvaigzne mirdz brīnišķi. Ganus eņģeli modina, vēsti priecīgu sludina: dzimis Pestītājs jums...

Valentina Brūniņa

ZĪMĒ, RAKSTI UN SLAVĒ. UZDEVUMS IKVIENAM

Lai spožā Zvaigzne ir mūsu pavadone un apgaismo arī tos, kas vēl mājā tumsā!

Izmantojot doto šifru: A4, C5, C7, F5, M6, K4, M2, F3, C1, C3, A4, atrodi punktus un savieno. Uz līnijām raksti panta vārdus pareizā secībā: Dievam un cilvēkiem prāts un gods augstībā virs zemes labs miers. Salīdzini ar Lk 2,14!

Lai svētīgs jaunais gads!

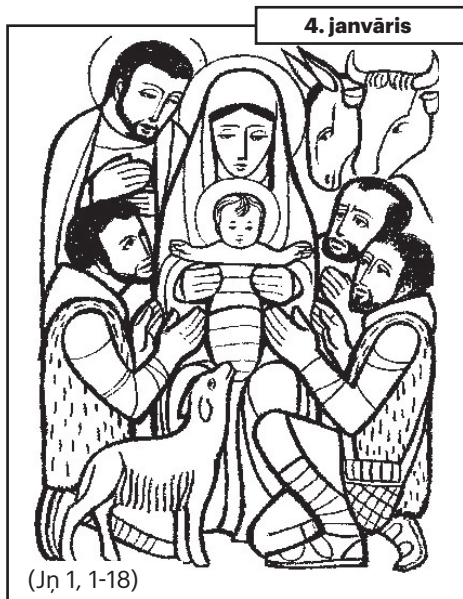
Palmira Gailite

	1	2	3	4	5	6	7	8
A				x				
B								
C	x		x		x		x	
D								
E								
F			x		x			
G								
K				x				
L								
M		x				x		

Svētdienas Evanģēlijs

4. janvāris

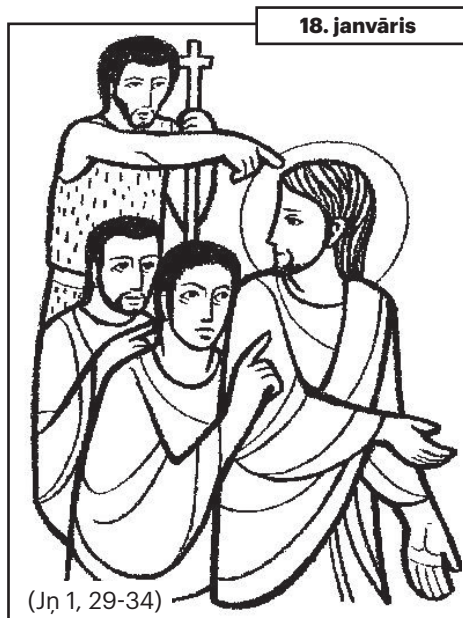
(Jņ 1, 1-18)

11. janvāris

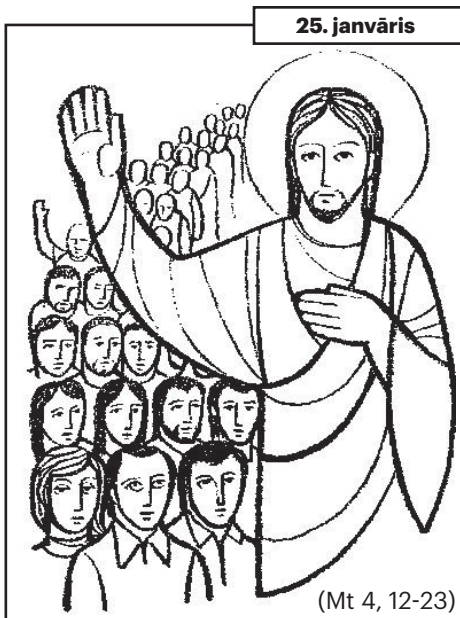
(Lk 3, 15-16. 21-22)

18. janvāris

(Jņ 1, 29-34)

25. janvāris

(Mt 4, 12-23)

LAI SAJUSTU JĒZUS MĪLESTĪBU

Jēzu palīdzi man. Esmu tik apjucis.
Mana sirds nav atvērta Tev.
Manas acis nevar saskatīt Tevi.
Mans prāts ir noslēgts Tev.
Mana mute nespēj izrunāt vārdus, lai mierinātu Tevi.
Mana dvēsele ir tumsas nomākta.
Lūdzu, apžēlojies par mani, nabaga grēcinieku.
Bez Tavas klātbūtnes es esmu bezpalīdzīgs.
Piepildi mani ar Tavām žēlastībām, lai man būtu drosme
nākt pie Tevis un izlūgties Tev, lai apžēlojies par mani.
Palīdzi man, Tavam pazudušajam māceklim, kurš mil Tevi,
bet kurš vairs nejūt tādu mīlestību savā sirdī, lai redzētu
un pieņemtu Patiesību.
Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazīļevskis

(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo reķīnu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri,
Inese Esiņa, Aija Mālniece, Iveta Dzērve,
Palmīra Gailīte, Diāna Lozko, Anīta Seikovska.
Vāka ilustrācijas autore – Dace Zvirbule.

Lappušu nosaukumos – citāti no 64. psalma.
Makets: Dace Sniedze. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv. „Radio Marija”; katolis.lv;
„Katoļu Baznīcas Vēstnesis”, <https://elias-ala.com/>